

КРАЛІ І МОРАЛІ

– Кор-рова стала! – і епітет
Міцний до цього додала.
Так жінка жінку “привітала”
І гордо бюст свій пронесла.

Таку звичайну сценку бачив
Сьогодні, їдучи в метро,
Зовсім нічого це не значить,
Переїжджали лиш Дніпро.

Нічого їй не відповівши,
Та вийшла, повернувши вбік,
І лише ледь зніжковівши,
Сховалась у людський потік.

Чомусь запам'яталась сценка,
Я оцінити встиг обох,
Бо й перша не була тоненька,
Корова, хай прощає Бог.

Став думати, що цей епітет,
Не відображує предмет,
Мабуть, кінчала ця особа
Не той, що треба, факультет.

Прекрасна стаття зовсім змінилась,

Життя диктує моду їй,
А краще б жінка залишилась,
Як образ чоловічих мрій.

Але, мабуть, у цьому винні
І ми, хто поряд з ними є,
Як бачиш красоту в людині,
Й колючка розою стає.

Мораль: коровою зробити
Неважко і красуню теж,
А спробуймо з жінок ліпити
Предмети мрій, бажань без меж.

Хто бачив в байці дві моралі?
А тут є ще одна мораль:
Якісь інакші стали кралі
І більше, ніж Жінок, цих краль!

Дата написання вірша: 2021-01-08